

РЕШЕНИЕ

№ 4180

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 15.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **564** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството се движи по реда на чл. 118 от КСО, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Предмет на оспорване е Решение № РО-824 от 17.12.2012г. на Директора на СУ”Социално осигуряване”, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-6541-1 от 15.08.2012 год. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, с което на жалбоподателя Д. Й. М. е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода 16.07.2012г. -15.11.2012г. в размер на 7,20 лв. дневно.

Жалбоподателят счита, че както решението, така и разпореждането, са незаконосъобразни и моли да бъдат отменени. Представя писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Ц., който оспорва основателността на жалбата, счита, че оспорваното решение е правилно и законосъобразно .

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и съобрази разпоредбите на закона, установи от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 212-00-6541 от 01.08.2012 г. до административния орган жалбоподателят М. е сезирал същия с молба да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица по реда на чл. 54а от КСО, като представила и необходимата съпътстваща документация. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-6541-1/01.08.2012 г. към него прилага изискваните се с чл. 1, ал. 1 и ал. 4 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица - НОИПОБ /ДВ, бр. 19 от 2002 г., поел. изм. бр. 13 от 2009 г./ документи: документ за регистрация на безработно лице, копие от

акт за прекратяване на трудовото му правоотношение, документи, удостоверяващи трудов и осигурителен стаж, декларация за банкова сметка и документ, издаден от съответна банка, с данни за лична банкова сметка.

Със справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-6541-2 на 24.09.2012г. е приета сметка за изплатени суми по граждански договор под М. за период от 01.08.2012г. до 31.08.2012г.

На базата на представените от М. документи, с разпореждане № 212-00-6541-1/15.08.2012 г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО, е отпуснато ПОБ, считано от 16.07.2012 г. до 15.11.2012г. в размер на 7,20 лв. дневно.

С разпореждане № 212-00-6541-2/15.08.2012 г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО е спряно изплащането на отпуснатото на основание чл.54ж, ал.1 и вр. Чл.54а, ал.1 и чл.54б, ал.4 с разпореждане № 212-00-6541-1/15.08.2012г. парично обезщетение за безработица с мотиви : „обезщетение за оставане без работа”.

С разпореждане № 212-00-6541-2/17.08.2012г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО е възобновено изплащането на отпуснатото с разпореждане № 212-00-6541-1/15.08.2012г. ПОБ , за периода 16.08.2012г. до 15.12.2012г. поради изтичане периода на обезщетението за оставане без работа.

С решение № РО-824/17.12.2012г. на Директора на ТП на НОИ е отхвърлена жалбата на М. срещу разпореждане № 212-00-6541-1/15.08.2012г. и последното е потвърдено.

В съдебно заседание по делото е приложена цялата административна преписка, свързана с издаване на оспорвания акт.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административно-производствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № РО-824/17.12.2012г. на Директора на СУ”Социално осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата на Д. Й. М. и е потвърдено разпореждане № 212-00-6541-1/15.08.2012г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма при спазване на материалноправните и процесуалните правила.

По делото не се спори относно факта, че датата на прекратяване на осигуряването за жалбоподателя е датата на прекратяване на трудовото му правоотношение с ПК”Д.Б.”, считано от 16.07.2012г. на основание чл.328, ал.1, т.2 КТ.

Спорът между страните е правен и се свежда до тълкуването и прилагането на нормата на чл.54б, ал.4 от КСО и по специално дали е налице предходно упражняване на право на парично обезщетение за безработица, породило като

последници основанията от цитираната правна норма.

Съгласно нормата на чл. 54б, ал. 4 от КСО безработните лица, придобили право на парично обезщетение по чл. 54а преди изтичането на три години от предходно упражняване на правото на обезщетение за безработица, получават минималния размер на обезщетението за срок 4 месеца. Нормата на чл. 54а от КСО регламентира юридическите факти, които се явяват правопораждащи за реализиране на право на обезщетение за осигурителния случай безработица. Жалбоподателят е подал заявление и декларация, за да упражни това свое право, на 01.08.2012г., като правопораждащата дата за отпускане правилно е определена и тя е 16.08.2012 година. В случая административният орган е приел, че е налице упражнено предходно право на парично обезщетение за безработица, считано от 16.08.2010г. – 15.08.2010г. , който период съгласно чл.10, ал.2 от НОИПОБ изтича на 15.08.2013г. и обстоятелството дали е реализирано на практика или не е ирелевантно в случая, тъй като с разпореждане № 212-00-7103- 4 от 02.09.2010г. е прекратено изплащането на обезщетението поради започване на работа по трудов договор. Поради това и на основание чл. 54б, ал. 4 от КСО, паричното обезщетение за безработица е определено за само 4 месеца в размер на 7, 20 лв. на ден, тъй като между първото и второто реализирано право на обезщетение за безработица не са минали три години.

С подаденото заявление с вх. № 212-00-6541 от 01.08.2012г. на практика лицето е упражнило право на парично обезщетение за безработица, придобито преди изтичането на три години от предходното упражняване на същото право. Налице е хипотезата на чл. 54б, ал. 4 от КСО, в която безработното лице има право да получи минималния размер на обезщетението за безработица за срок от четири месеца, поради което издадените административни актове за отпускане на паричното обезщетение по чл. 54а от КСО в размер и за срок съгласно чл. 54б, ал. 4 от КСО се явяват законосъобразни.

По изложените съображения , жалбата на Д. Й. М., като неоснователна, следва да бъде отхвърлена, поради което и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Й. М. от [населено място] против Решение № РО-824 от 17.12.2012г. на Директора на СУ”Социално осигуряване”, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-6541-1 от 15.08.2012 год. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, с което на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода 16.07.2012г. -15.11.2012г. в размер на 7,20 лв. дневно, като неоснователна.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи.

СЪДИЯ: